

Esmorza amb mi

Direcció: Iván Morales **Guió:** Almudena Monzú, Iván Morales, Marta Armengol (obra: Iván Morales) **País:** Espanya **Durada:** 102 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Álvaro Cervantes, Marina Salas, Iván Massagué, Anna Alarcón... **Música:** Lia Kali, Nora Haddad **Fotografia:** Agnès Piqué Corbera **Distribuïdora:** Castelao Pictures **Estrena a Espanya:** 13/06/2025

No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en català

SINOPSI

Una història de vides creuades de quatre personatges en cerca d'una segona oportunitat, en una ciutat sorollosa i multitudinària, on hauran de lluitar per recuperar la fe en ells mateixos i en l'amor. (gencat.cat)

CRÍTICA

Quan l'amor pesa més del que allibera

Iván Morales debuta en la direcció cinematogràfica amb ***Esmorza amb mi (Desayuna conmigo)***, un drama intimista que explora les relacions humanes des de la vulnerabilitat i les pors dels seus personatges. Adaptació de la seva aclamada obra teatral, la pel·lícula ens submergeix a la vida de quatre personatges que intenten comprendre l'amor, aferrar-se a l'esperança i trobar sentit en un present incert. [...]

La Natàlia (**Anna Alarcón**) és una mare separada que arrossega les seqüeles d'un amor passat i la pressió d'un futur incert. Després d'un accident, es retroba amb el Salva (**Iván Massagué**), un home que ha deixat enrere la seva joventut conflictiva per centrar-se a ajudar els altres. Tanmateix, la seva connexió es veu entrellaçada amb la de la Carlota (**Marina Salas**), que lluita per reconstruir-se després d'una vida d'excessos, i l'Omar (**Álvaro Cervantes**), un músic atrapat en una crisi creativa i existencial.

Morales l'encerta en allunyar-se del drama social explícit i centrar-se en la dimensió emocional dels personatges. La seva mirada cap a la classe treballadora no es defineix només per la precarietat econòmica, sinó també per la recerca d'afecte i estabilitat. Aquest enfocament aporta autenticitat i ressona amb força. A més, el guió capta amb sensibilitat els alts i baixos de l'amor i les segones oportunitats, sense edulcorar-les ni exagerar-les.

Un dels elements més interessants de la pel·lícula és el tractament de la música. La banda sonora, que fusiona rap, música electrònica d'avantguarda i experimentació, no només acompanya la història, sinó que es converteix en un reflex del caos i la vitalitat dels personatges. **Lia Kali, Nara Is Neus i Nora Haddad** aporten una identitat sonora única, mentre que la recopilació de temes de l'escena musical local li dona un aire orgànic i vibrant. La música, més que un simple adornament, s'integra en la narrativa com un fil conductor que connecta els personatges amb les seves emocions i amb la ciutat que habiten.

No obstant això, la pel·lícula no és del tot rodona. El seu ritme pausat i el to de vegades excessivament contemplatiu poden fer que alguns moments perdin impacte. A més, la transició del teatre al cinema es percep en certes escenes, on els diàlegs sostenen millor la història que la posada en escena, que de vegades és estàtica o reiterativa.

Per què veure-la?

Tot i això, el repartiment eleva la pel·lícula. Anna Alarcón i fins i tot **Oriol Pla** com a secundari, ofereixen una interpretació plena de matisos, i la química entre els personatges és palpable. Destaquen especialment les dinàmiques entre la Natàlia i el Salva, que construeixen una connexió creïble i commovedora. En resum, ***Esmorza amb mi*** és una pel·lícula sincera i emotiva, que reflexiona sobre l'amor, la incertesa i la necessitat de trobar alguna cosa (o algú) a qui aferrar-se. Encara que el seu ritme irregular i la seva estètica teatral li poden restar impacte, la seva potent banda sonora i la seva capacitat de generar empatia la converteixen en una proposta que, sense ser rodona, mereix ser vista.

Gemma Ribera - comoexplicarte.com